

[Hans Thyge Jacobsen.]

men unormale Tider. Den højtærede Socialminister siger jo saa meget; saa vidt jeg kan forstaa, hører han til den Slags Politikere, der siger for meget, naar der er Tale om at faa de Sager, de ønsker fremmet, undergivet en rolig og velvillig Behandling. Men naar nu den højtærede Socialminister har sagt 8 eller 9 Gange, at Socialreformen havde som Forudsætning dog nogenlunde normale Tider, saa maa jeg erindre om, at Socialministeren ogsaa har sagt det modsatte, hvad der i sin Tid gjorde et stærkt Indtryk paa mig og ansporede mig overordentlig stærkt til at tage Del i Arbejdet for Socialreformens Gennemførelse.

Ved Fremsættelsen af Socialreformen ved Indgangen til Samlingen 1931—32 — jeg beder om Tilladelse til at citere disse 3—4 Linier, de findes i den paagældende Rigsdagstidende Sp. 327 — sagde den højtærede Socialminister:

„Jeg maa vedblivende hævde, at denne Reform“ — altsaa Socialreformen — „i sine Grundtræk er rigtig, samfundsgavnlig og forsvarlig, og at det ikke mindst i en Krisetid“ — ikke mindst i en Krisetid, jeg gentager det — „er nødvendigt at gennemføre den af mange Grunde.“

Ja, saa mange var Ordene: af mange Grunde er det ikke mindst i en Krisetid nødvendigt at gennemføre Socialreformen. (Rager: Det er ogsaa rigtigt). Det er ogsaa rigtigt, siger det ærede Medlem Hr. Rager. Ja, kan det overhovedet siges stærkere, naar nu den højtærede Socialminister oven i Købet faar Attest fra det ærede Medlem Hr. Rager paa, at det ogsaa er rigtigt foruden at være saa stærkt og kategorisk, som det kan blive. Hvad Mening er der saa i at komme og sige i Dag, at Socialreformen var beregnet paa Tider, som ikke var Krisetider?

For øvrigt betegner Arbejdsløshedens Størrelse i Dag jo slet ikke en saa fuldkommen unormal Tilstand. Jeg henviser ærede Medlemmer til at gøre sig bekendt med den højtærede Socialministers egne statistiske Oplysninger om Arbejdsløshedens Størrelse netop i Dag, saa vil de se, at den er kun 4—5 pCt. større end Gennemsnittet for de 11 eller 12 Aar, den højtærede Socialminister har medtaget. Det er altsaa aldeles ikke en saa kolossalt unormal Tilstand, vi lever i i Dag.

Jeg vil henstille til den højtærede Socialminister, at han nu ikke siger for meget — det har han Tilbøjelighed til, navnlig naar han bliver vred —, men at han tilstræber nu at faa gennemført i hvert Tilfælde det, som der paa Rigsdagen er fuldkommen

Enighed om, nemlig den Hjælp til de 6 Krisekasser, som de retfærdigvis har Krav paa at faa, saa de ikke skal gaa i Stykker. Saa kan den højtærede Socialminister jo til sin Tid, naar der bliver Nødvendighed for det, for det er der ikke i Dag, komme igen med sit Forslag om Støtte til de kriseramte Kommuner — thi det er jo dem, der lovgives om her, og ikke de kriseramte arbejdsløse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg blev næsten forskrækket over den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen angreb den Tale, jeg holdt forleden. Mere rolig blev jeg, da det ærede Medlem læste op, hvad jeg havde sagt. Det er nemlig rigtigt, og det ærede Medlem skylder mig at vise, hvad der er af nedværdigende eller urigtigt i de citerede Udtalelser. Enten har det ærede Medlem ikke forstaaet, hvad jeg har sagt, eller ogsaa savner det ærede Medlem ganske Begreb om, hvad der er foregaaet under de Forhandlinger, der gik forud for det, jeg omtalte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal ikke blive forskrækket. Jeg savner fuldkomment Begreb om, hvad der gik forud for Forligsforhandlingernes Bristning, det er rigtigt, men det, jeg holder mig til, er det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelse, som jeg her har Fortrykket til, og som jeg beder om Tilladelse til at citere paa ny: at Grunden til, at Kriseforliget gik i Stykker, simpelt hen var den, at de Konservative eller, som han siger, Oppositionspartierne havde Modvilje mod at sikre de arbejdsløse en rimelig Mulighed for Hjælp i den kommende Vinter. Jeg siger, at det, som skal afhandles her, er slet ikke Spørgsmaalet om en mere eller mindre rimelig Hjælp til de arbejdsløse, men det er Spørgsmaalet om en Hjælp til de nødstedte Kommuner, som i Vinterens Løb efter min Opfattelse bliver nødt til at have en rimelig Hjælp. (Niels Frederiksen: Læs videre). Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil vel ikke benægte, at han i denne Tale har sagt, at det, som Kriseforliget strandede paa, var Oppositionspartiernes Modvilje mod at hjælpe de arbejdsløse, og dette er urigtigt.